

היום נלמד בעזרת ה':

תענית דף לא

יום שניתנו הרוגי ביתר לקבורה: לאחר שמלכות רומי החריבה את העיר ביתר שהיו בה אלפים ורבות מיישראל, היא לא נתנה רשות לקבור את ההרוגים שבע שנים, עד ליום טו' באב.

יום שפסקו לכרות עצים למערכה: ונגמרה המצוה ועשו שמחה להשלמת המצוה (רשב"ם). ביום זה פסקו לכרות מכיון שמזמן זה ואילך נחלש כוחה של השמש וש לחוש שהעצים יתליעו ועץ שיש בו תולעת פסול למזבח. 'תבר מגל' = שבירת הגרזן מפני שמפסיקים לחטוב בו.

דמוסיף יסיף: מכאן ואילך הלילות מתחילים להתארך ולכן צריך להוסיף בהם בלימוד התורה.

אפילן מונחים ומקופלים: כלומר אפילו שהשאיילה אותם מחברתה כשהם מקופלים בארון ולא לבשה אותם חברתה – טעונים טבילה, בכדי לא לבייש את מי שבגדיה טעונים טבילה.

ובלבד שתעטרנו בזהובים: לקנות תכשיטים, כי בנות ישראל נאות הן אלא שהעניות מנוולתן (עץ יוסף).

הראשונים מבארים שרק אדם שלא היתה ידו משגת לחתן את ביתו היה שולח אותה לשם בכדי שלא תלבין ראשה, ובנוסף לכך הדורות האלו היו כשרים והיו עושים מעשיהם לשם שמים (עין 'כל בו' ו'המכתם').

וכל אחד מראה באצבעו: כמובן שאין הדברים כפשוטם, אלא לגודל ההשגה שתהיה אז לצדיקים נמשל הדבר כאדם שמורה באצבע.

 הדרן עלך מסכת תענית

(המשך בדף הבא ↓)

יוצא לאור ע"י:

"אור הספר התורני" הוצאה לאור

052-7628377

להצטרפות:

mabatladaf18@gmail.com

052-342-4473

**הגמרא מסיימת את המסכת בפסוק 'זה השם
קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו'
להורות שתפילות בני ישראל בתעניותיהם על
צרותיהם אינם לשווא,
אלא נענות ברצון וברוב טובה. (יד אליהו)**